

Isonkyrön herättäjäjuhlat
Lähetysseurat
lauantai 7.7.2012
Nangolo Mbumba

SPEECH BY HON. NANGOLO MBUMBA MP, MINISTER OF SAFETY AND SECURITY FROM THE
REPUBLIC OF NAMIBIA AT THE "AWAKENING FESTIVAL" (HERÄTTÄJÄJUHLAT), IN ISOKYRÖ,
FINLAND
7 JULY 2012

NAMIBIAN TURVALLISUUSMINISTERIN NANGOLO MBUMBAN PUHE HERÄTTÄJÄJUHLILLA
ISOSSAKYRÖSSÄ 7.7.2012

Allow me to express my deepest thanks and appreciation for being invited to witness and share with you the joy, peace and happiness in celebrating your Annual Religious Summer Festival. It is a great honour and privilege for me to speak at this important historic occasion.

Sallinette minun ilmaista lämpimimmän kiitokseni siitä, että minut on kutsuttu todistamaan ja jakamaan kanssanne näitten vuotuisten hengellisten kesäjuhlien iloa, rauhaa ja onnea. Minulle on myös suuri kunnia ja etuoikeus saada puhua tässä tärkeässä historiallisessa juhlassa.

History tells us that it was the Rheinisch Missionary Society which requested the Finnish Missionary Society to come to Namibia. We know too that it was Chief/King Shikongo Sha Kalulu who wanted to receive missionaries in Ondonga.

Historian kirjojen mukaan se oli reiniläinen lähetysseura, joka kutsui Suomen lähetysseuraa tulemaan Namibiaan. Me tiedämme myös, että heimokuningas Shikongo Sha Kalulu tahtoi saada lähetystyöntekijöitä alueelleen.

Before 1870, we can rightly say that in Ambomaa lived people who_were walking in darkness. Their beliefs, tradition and customs where intertwined with superstition, suspicion, unpredictability and fear. (JESAJA 9:2)

Voimme oikeutetusti sanoa, että ennen vuotta 1870 Ambomaalla asui ihmisiä, jotka elivät pimeydessä. Heidän uskomuksiaan ja tapojaan leimasi taikausko, epäluulo, arvaamattomuus ja pelko. Jesajan kirjan yhdeksännessä luvussa, jakeessa kaksi sanotaan: Sinä teet runsaaksi riemun, annat suuren ilon. He iloitsevat sinun edessäsi niin kuin elonkorjuun aikana iloitaan, niin kuin saalinjaossa riemuitaan.

Then something happened that slowly but surely caused miracles to start happening. Miracles brought by few people (missionaries) with very limited means at their disposal. After initial clashes of cultures which took 13 years the Evangelical light started to shine first flickering_then brightly. Miracles were delivered by a few and changes occurred that influenced the historic development of a whole country.

Sitten tapahtui jotain, joka hitaasti mutta varmasti sai aikaan ihmeitä. Ihmeitä, joita tekivät ne muutamat lähetystyöntekijät joilla oli hyvin rajalliset välineet käytettävissään. Ensimmäisten kolmetoista vuotta kestäneiden kulttuurien yhteentörmäyksen jälkeen evankeliumin valo alkoi tuikkia. Ajan myötä tuon valon voima vahvistui. Vain siis muutamat ihmiset olivat välittämässä eteenpäin näitä ihmeitä, ja tapahtui muutoksia, jotka vaikuttivat koko maan historiallisen kehitykseen.

The Finnish People have distinguished themselves as being strongly patriotic and have safeguarded their independence against extreme odds. In the past this now most peaceful area was not an easy neighbourhood to live in neither to the west nor to the east. You did experience challenges from both sides.

Suomalaiset ovat osoittautuneet erittäin isänmaallisiksi ihmisiksi, ja ovat varjelleet itsenäisyyttään äärimmäisissä vaikeuksissa. Suomi on nyt mitä rauhallisimaa maa, mutta menneinä aikoina Suomen sijainti oli hankala idän ja lännen välissä. Te saitte kokea haasteita sekä idästä että lännestä.

Maybe not all of you know or are aware that you have equally helped another country to attain its independence equally against many odds from a powerful neighbour whose aim was to occupy and annex our country and subjugate our people forever.

Osa teistä ei varmaankaan tiedä tai ole tietoisia siitä, että te olette olleet auttamassa erästä maata saamaan itsenäisyytensä silloin vallinneesta vahvasta vastustajasta, - vastustajasta joka halusi miehittää ja ottaa haltuunsa maamme, sekä alistaa kansamme ikuisiksi ajoiksi.

Finland must and should receive and accept our thanks and appreciation for her contribution to our spiritual, material and political developments. From the time of Martti Rautanen to that of Martti Ahtisaari up to the present, we as people of two countries have been in touch during happy or difficult times. Few other people have ever been bound by history of peace and solidarity like the Finns and Namibians.

Haluamme osoittaa kiitoksemme ja arvostuksemme Suomelle, joka on myötävaikuttanut meidän hengelliseen, taloudelliseen ja poliittiseen kehitykseen. Martti Rautasen ajoista Martti Ahtisaareen ja nykypäivän saakka me kahden maan kansalaiset olemme pitäneet yhteyttä hyvinä ja huonoina aikoina. Ei taida olla kovin monia kansoja olemassa, joita sitoo rauhan ja solidaarisuuden historia kuten suomalaisia ja namibialaisia.

The big question for myself still remains? Why the Finnish of all people to have come to Ambomaa (Owamboland)? And how can such a small group of missionaries light such a bright candle in the middle of darkness and slowly everyone was able to see the light and accept Christianity as the only and true religion?

Suurin kysymys itselleni on kuitenkin vielä jäljellä. Miksi ihmeessä kaikista kansoista juuri suomalaiset tulivat Ambomaalle? Ja kuinka voi niin pieni ryhmä lähetystyöntekijöitä sytyttää niin kirkkaan kynttilän keskelle pimeyttä, että se hitaasti osoittaa kaikille valon, ja näin kaikki voivat ottaa vastaan kristinuskon ainoana ja todellisena uskontona?

My simple interpretation is that the Finnish missionaries were truly driven by the Holy Spirit. They expected nothing in return, but just wanted to bring the good news to the Aawambo people (Owambos). They had the dedication and patience, extreme patience. In Nakambale's records we read how many of his own children died and he had to bury them himself and that did not shake his faith.

Oma yksinkertainen tulkintani asiasta on, että Pyhä Henki todella ohjasi suomalaisia lähetystyöntekijöitä. He eivät halunneet mitään vastavuoroisesti vaan halusivat ainoastaan julistaa hyvää uutista ambo-kansalle. Heillä oli omistautuneisuutta sekä kärsivällisyyttä, äärimmäistä kärsivällisyyttä. Nakambalen (Martti Rautasen) päiväkirjoista ilmenee, että monet hänen omista lapsistaan menehtyivät ja hän joutui hautaamaan heidät itse, mutta se ei horjuttanut hänen uskoaan.

Let us return to the light lit by few missionaries that changed the history, culture and beliefs of the whole northern Namibia. Accepting to believe in One God was both easy and difficult. Many interpretations were proffered by local people. Mistakes were done. Mixture of religion and superstition were formed with some drastic consequences.

Palatkaamme siihen muutamien lähetystyöntekijöitten sytyttämään valoon, joka muutti historian, kulttuurin ja uskon koko pohjoisessa Namibiassa. Oli sekä helppoa että vaikeaa ottaa vastaan usko Yhteen Jumalaan. Paikalliset ihmiset tekivät monia tulkintoja. Tehtiin virheitä. Uskonto ja taikausko sekoitettiin keskenään ja sillä oli äärimmäisiä seuraamuksia.

Coming closer home. By accident of history, I happened to be born at Olukonda. During my kindergarten years, Johanna Rautanen was one of my teachers.

Siirtykäämme tähän aikaan. Historiallisen yhteensattuman johdosta minä synnyin Olukondassa. Johanna Rautanen (Martti Rautasen tytär) oli yksi minun lastentarhaopettajistani.

My grandparents from mother-side, grandfather, Jason Shikongo Nangolo and grandmother Vistorine Ndjamba Kambonde were baptised as adults by the great Martti Rautanen. It is not surprising if I call myself a Nakambale Lutheran.

Tunnettu Martti Rautanen (Namibiassa tunnettu nimellä Nakambale) kastoi äidinpuoleiset isovanhempani, isoisäni Jason Shikongo Nangolon ja isoäitini Vistorine Ndjamban heidän aikuisiällään. Ei siis ihme, että pidän itseäni Nakambalelaisena luterilaisena. (Rautaslaisena luterilaisena)

Olukonda – I think is the most Finnish of all places in Namibia. When Martti Rautanen and others arrived there in the 1870s, missionary work and later church was never interrupted to this day.

(Pohjoisessa oleva) Olukonda on mielestäni kaikkein suomalaisin paikka Namibiassa. Martti Rautanen ja muut lähetit saapuivat sinne vuonna 1870, ja siitä lähtien on lähetystyö ja kirkon toiminta jatkunut keskeyttämättömästi tähän päivään saakka.

My early schooling was influenced by Finnish teachers and my health and survival by Finnish nurses and doctors. Toivo Tirronen inspired me to be a teacher, school principal etc. Kirsti Pakkala saved my life in 1960 after an appendix operation and "adopted" me as her child/son. I learned from her that faith is a strong therapy for cure. I thus consider Isokyrö, her birth place, to be my home too!

Suomalaiset opettajat vaikuttivat varhaiseen koulutukseeni, ja suomalaiset hoitajat ja lääkärit vaikuttivat terveyteeni ja hengissä pysymiseeni. Toivo Tirronen kannusti minua lukemaan opettajaksi ja koulun rehtoriksi, ja niin edelleen. Kirsti Pakkala puolestaan pelasti henkeni vuonna 1960 umpisuolileikkauksen jälkeen ja "adoptoi" minut lapsekseen/pojakseen. Häneltä minä opin, että usko on vahvaa terapiaa parantumisprosessissa. Sen tähden pidän Kirsti Pakkalan synnyinpaikkaa, Isoakyröä, myös omana kotinani.

Her friendship to my aging grandparents has created a strong bond of committed believers who did not fear dangers as they have a heavenly protector. They prayed for us who were wondering all over the world as refugees. They knew in their hearts that one day we will come back home; and by God's mercy and graces we did.

Hänen ystävyytensä vanhenevien isovanhempieni kanssa loi vahvan sitoutuneitten uskovaisten siteen. Siinä ei pelätty vaaroja, koska heillä on taivaallinen suojelija. He rukoilivat meidän puolestamme, jotka olimme maailmalla pakolaisina. He tiesivät sydämässään, että eräänä päivänä me palaisimme kotiin; ja Jumalan armosta ja hyvydestä me saimme palata.

The relationship between the churches and government in Namibia is cordial. There is mutual respect and understanding because both sides realize that we need each other.

Namibian kirkkojen ja hallituksen väliset suhteet ovat hyvin voimakkaat. Näiden välillä vallitsee keskinäinen kunnioitus ja ymmärrys, sillä kummatkin osapuolet tietävät, että me tarvitsemme toinen toisiamme.

I happened to be one of the four people on government side who are designated by President Pohamba to have continuous contact and discussions with the churches. I therefore, feel lucky for this opportunity to participate in this wonderful Awakening Festival.

Presidenttimme Pohamba nimesi hallituksesta neljä henkilöä pitämään jatkuvaa yhteyttä ja keskustelua kirkkojen kanssa, ja minä olen yksi näistä neljästä. Sen tähden pidän itseäni hyvin onnekkaana, kun saan osallistua näille suurenmoisille herättäjäjuhlille.

I thank you!

Kiitos teille!